

František Gellner: Po nás at' přijde potopa! (1901)

Neděle

Slunce umírá s večerem.
Ve prachu zvířeném davy
vesele proudí Praterem.
Lid jednou v týdnu se baví.

Čas nudný v hospodě zabíjím.
Co venku je rušno a živo,
zdlouhavým douškem dopíjím
z prasklé sklenice pivo.

Tobě, má milá, na zdraví!
— Víš, za dar tvého těla,
když jsi se v extázi pohlaví
úděsem přijetí chvěla.

Na zdraví tobě a na zdraví všem,
kdož tebe užili, drahá,
a všem, které ještě vášnivým rtem
ve křeči zulíbáš nahá!

Kol oken hrne se v soumraku
dav příručních, prostitutek,
žen s dětmi, služek a vojáků :
Mně zpívá nad hlavou smutek :

že pijáku dotěrná reflexe
požitek z opilství kazí,
že marně vzněcuje člověk se,
když v duši skepse ho mrazí.